

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/1652 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 2 juli 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit, verzonden op 13 december 2006, heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, eerste lid, aanhef en onder d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift naar voren is gebracht, omschrijft een onderdeel van de aangevallen uitspraak waarmee appellant zich niet kan verenigen, noch de gronden waarop hij zich niet daarmee kan verenigen. Mitsdien is geen sprake van een grief in de zin van artikel 85, tweede lid, van de Vw 2000. Daarom is niet voldaan aan het bepaalde in het eerste lid van dat artikel.

2.2. Het hoger beroep is, gelet op artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M. van Hulst, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

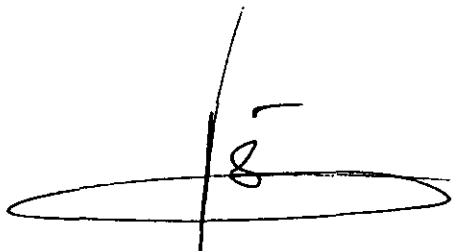
w.g. Van Hulst
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 september 2007

402.

Verzonden: 26 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

AFSCHRIJF

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

25 JULI 2007

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 07/1652 BEPTDN/BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op
van Turkse nationaliteit,
IND dossiernummer 0306.26.0312,
eiser,
gemachtigde: mr. J. Egmond-van Ladesteijn, advocaat te Utrecht;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. L. Verheijen, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 8 juli 2005 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning zoals bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Bij besluit van 13 december 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 9 januari 2007 is daartegen beroep ingesteld. Dit beroep is aangevuld bij brief van 31 januari 2007. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 22 juni 2007 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Standpunten

Eiser heeft verklaard dat hij zijn land heeft verlaten, omdat hij in september 2002 tot een langdurige vrijheidsstraf is veroordeeld voor politieke activiteiten die hij niet heeft verricht. Hij is waarschijnlijk valselyk beschuldigd door de Turkse autoriteiten, omdat hij van Koerdische afkomst is.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat op eiser artikel 31, tweede lid, onder d en f van de Vreemdelingenwet 2000 (VW 2000) van toepassing is. De door eiser afgelegde verklaringen omtrent het ontbreken van een paspoort en het verloop van zijn reis, zijn niet

Zaaknummer: Awb 07/1652

blad 2

geloofwaardig. De door eiser overgelegde brief van advocaat Kazim Dere leidt niet tot het oordeel dat eiser geen valse of vervalste documenten heeft overgelegd als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder f, Vw 2000. Evenmin biedt deze brief steun aan het asielrelaas van eiser.

Ook overigens ontbeert het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht. Daarbij heeft verweerder verwezen naar het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 13 april 2004. Eiser heeft geen concrete aanknopingspunten naar voren gebracht op grond waarvan moet worden getwijfeld aan de juistheid van de conclusies van dit ambtsbericht.

Eiser stelt zich in beroep op het standpunt dat de door hem overgelegde documenten wel degelijk authentiek zijn, zodat artikel 31, tweede lid, onder d, Vw 2000, hem ten onrechte wordt tegengeworpen. In dit verband verwijst eiser naar een brief van advocaat Dere, waaruit dit blijkt en waarin eisers asielrelaas ook voor het overige wordt ondersteund.

Eiser betwist dat hij toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd betreffende identiteit, nationaliteit en reisroute. Het paspoort waarin zich een door Duitsland afgegeven Schengenvisum bevond, is door de reisagent geregeld. Het was niet het paspoort van eiser en stond dus ook niet op zijn naam.

Eisers relaas heeft wel degelijk positieve overtuigingskracht in welk verband eiser nogmaals heeft verwezen naar voornoemde brief van de advocaat.

3. Overwegingen

Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting is het geschil beperkt tot de vraag of de weigering om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b van de Vw 2000 te verlenen, in stand kan blijven.

In geschil is allereerst de vraag of verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat eiser niet in het bezit was documenten ter staving van zijn nationaliteit en reisroute als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder f, Vw 2000. Naar het oordeel van de rechtbank dient deze vraag bevestigend te worden beantwoord. Daartoe is redengevend dat volgens een onderzoek van Bureau Dublin van 30 juni 2005 een Schengenvisum is afgegeven aan eiser, zodat verweerder in redelijkheid geen geloof hoeft hoeven hechten aan eisers verklaring dat hij niet over een paspoort beschikt. De verklaring van eiser dat de reisagent alles heeft geregeld en dat het door hem gebruikte paspoort niet zijn paspoort was, acht de rechtbank geen overtuigende verklaring. Het Schengenvisum stond immers op naam van eiser, zodat niet valt in te zien hoe het paspoort, waarin dit visum volgens eisers verklaringen was gestempeld, op een andere naam zou kunnen staan. Hierbij heeft de rechtbank tevens in aanmerking genomen dat eiser in Duitsland bekend is onder dezelfde identiteitsgegevens als welke eiser in Nederland heeft opgegeven en onderbouwd met zijn nufus.

Voorts volgt de rechtbank de stelling van eiser niet dat uit de door hem overgelegde Nufuskaart zijn nationaliteit genoegzaam blijkt, nu dit document een identiteitsdocument betreft en geen nationaliteitsdocument.

Vervolgens is in geschil de vraag of verweerder terecht heeft geoordeeld dat eiser valse of vervalste bescheiden heeft overgelegd, en, hoewel daaromtrent ondervraagd, opzettelijk de echtheid daarvan heeft volgehouden als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder d, Vw 2000. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich onder verwijzing naar het individuele ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 13 april 2004 in redelijkheid op dit standpunt kunnen stellen. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State kan een (individueel) ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse

Zaaknummer: Awb 07/1652

blad 3

Zaken worden aangemerkt als en deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Indien het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie verschaft onder aanduiding – voor zover mogelijk en verantwoord – van de bronnen, mag verweerder bij de besluitvorming van de juistheid van de informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid en volledigheid ervan.

De brief van advocaat Kazim Dere is naar het oordeel van de rechtbank niet als een zodanig aanknopingspunt te beschouwen. De rechtbank volgt niet de lezing van eiser van deze brief inhoudende dat hieruit blijkt dat eiser valselijk is beschuldigd. Dit staat immers niet expliciet in de brief vermeld. In deze brief wordt gezegd dat het onderhavige document niets met eiser heeft te maken. De advocaat rept over een misverstand of een verandering van zaak- en vonnisnummer. Uit deze verklaringen kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden afgeleid dat eiser (valselijk) is beschuldigd en veroordeeld. Op grond van het voorgaande moet geoordeeld worden dat er geen concrete aanknopingspunten bestaan die twijfel oproepen aan de conclusies van het ambtsbericht.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen heeft verweerder zich onder verwijzing naar voornoemd ambtsbericht in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielaas eveneens positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongehoofwaardig geacht moet worden.

Er is dus geen grond voor het oordeel dat de weigering een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b van de Vw 2000, te verlenen, niet in stand kan blijven.

Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

Zaaknummer: Awb 07/1652

blad 4

4. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.W.H. Oude Aarninkhof en in tegenwoordigheid van
drs. E.F. Hafkamp als griffier in het openbaar uitgesproken op 2 JUL 2007

*E. F. Hafkamp**H. W. H. Oude Aarninkhof*

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van
deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van
State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC
's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen
de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: - 2 JUL 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

LINARES FANDINO

ADVOCATENKANTOOR

Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

PER TELEFAX: 070 365 13 80

RAAD VAN STATE	
4756	INGEKOMEN
B	30 JUL 2007
ZAANKR.	5392
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Betreft : , geboren op , van Turkse nationaliteit.

IND dossiernummer: 0306.26.0312

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geven eerbiedig te kennen:

, **appellant**, te dezer zake domicilie kiezende te Den Haag aan de Zoutmanstraat 23-K, (2518 GL) ten kantore van de advocaat en procureur mr. J.M. Linares Fandino, die hoor hem bepaaldelijk wordt gemachtigd om hem in onderhavige procedure te vertegenwoordigen.

Appellant komt hierbij in hoger beroep, tegen het vonnis van 02 juli 2007 van de Rechtbank 's-Gravenhage nevenzittingsplaats Almelo (Prod.).

1.

De rechtbank stelt in haar overweging dat een (individueel) ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken kan, volgens vaste jurisprudentie van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, worden aangemerkt als een deskundig advies aan verweerde ten behoeve van de uitvoering van diens bevoegdheden.

Indien het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie verschaft onder aanduiding – voor zover mogelijk en verantwoord – van de bronnen, mag verweerder bij besluitvorming van de juistheid van de informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid en volledigheid ervan.

Zoutmanstraat 23 K
2518 GL Den Haag

Tel. 070-362 90 99
Fax. 070-364 44 85

www.linaresfandino.nl
info@linaresfandino.nl

De aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag waarvoor de beroepsaansprakelijkheidsverzekering is werkend geval uitkeert

LINARES FANDINO

ADVOCATENKANTOOR

2.

In het memorandum van 8 april 2004 die mede ten grondslag heeft gelegen aan het ambtsbericht van 14 april 2004, worden een aantal passages weggelaten omwille van de bronnenbescherming, bescherming onderzoeksmethoden en -technieken en interne informatie.

Bij Wob beschikking van 16 september 2005 met als kenmerk DPV/AM-Q040105.0001 gericht aan mevrouw Egmond- van Ladesteyn van Oorsprong advocaten, geeft het ministerie van Buitenlandse Zaken argumenten op grond waarvan bepaalde informatie onleesbaar worden gemaakt dan wel weg worden gelaten.

2.1

Door een dergelijke handelswijze is het haast onmogelijk om een contra-expertise te doen naar de onpartijdige, objectieve en inzichtelijke waarop aan de informatie is gekomen en de juistheid van betreffende informatie dan wel de betrouwbaarheid van de informanten.

2.2

Onder punt 2 van het memorandum wordt aangegeven dat er bij een aantal instellingen onderzoek is verricht, terwijl deze instellingen niet worden genoemd en worden zij gemarkeerd met een '1'.

2.3

De grief van appellant richt zich onder andere tegen een dergelijke werkwijze, omdat er oneigenlijk gebruik wordt gemaakt van het in artikel 10, tweede lid onder e en g van de Wob En de uitspraak van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Dat er op grond daarvan vertrouwenspersonen en informanten, zijnde natuurlijke personen in bescherming worden genomen is begrijpelijk. Doch instellingen hoeven volgens appellant een dergelijke bescherming niet te genieten.

Verder wordt onder punt 3 ad vraag 2 gesteld dat in de memo genoemde stukken geen van alle afschriften zijn van authentieke documenten, met uitzondering van de brief van de orde van advocaten, waarvan de authenticiteit om bepaalde redenen niet onomstotelijk kon worden vastgesteld en dat er sterk getwijfeld wordt aan de authenticiteit van dit document.

2.4.

Appellant is van mening dat het onderzoek gegevens boven elke vorm van twijfel moet worden geheven en dat met enige mate van zekerheid stelling moet worden genomen voor wat betreft de authenticiteit van documenten.

Tenslotte is appellant van mening dat de orde van advocaten in Turkije de enige aangewezen instantie is om te verifiëren of een document afkomstig van de orde wel of niet authentiek is.

LINARES FANDINO

ADVOCATENKANTOOR

Mocht het zo zijn dat de orde van advocaten in het onderzoek gekend is, dan is het niet te begrijpen waarom zij niet vermeld wordt.

3.

Appellant verzoekt U beleeft om het hoger beroepschrift gegrond te verklaren en tevens de redelijk gemaakte kosten van rechtshulp aan hem te vergoeden.

4.

Appellant behoudt zich het recht voor om de gronden van zijn hoger beroepschrift op een later tijdstip nader aan te vullen.

REDENEN WAAROM:

Appellant uw afdeling beleeft verzoekt om het bestreden vonnis van 2 juli 2007 te vernietigen en verweerder op te dragen de ontbrekende informatie alsnog te verschaffen en appellant in de gelegenheid te stellen deze informatie op zijn juistheid en volledigheid te kunnen toetsen.

Mr. J. Linares Fandino

gemachtigde,

Den Haag, 30 juli 2007